

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Poetiske Skrifter", i Heiberg, Johan Ludvig: *Poetiske Skrifter*, udg. af Carl S. Petersen , 1931-32, s. XXI. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heiberg_bind01-shoot-idm139833984166400/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Fødselsdagskvadet til Institutbestyrerinden saa temmelig nøje skaaret til. At Sorø roses for ogsaa at have Poeter, er en lille Venlighed til Ingemann, med hvis hyperfølsomme Ungdomsdigtning Heiberg allerede 1816 i sin »Julespøg og Nytaarsløjer« paa den kaadeste Maaede havde gjort op, og som Baggrund for Madam Buurmanns begyndende religiøse Skrivelser og hendes Motivering for dem (»for De veed nok man hører nu saa meget snakke i disse Tider baade for og imod Præstestanden«) staar Grundtvigs og Meningsfællers voldsomme Angreb siden 1825 paa H. N. Clausen og Statskirken. Paa lignende Vis afspejler Diskussionen om, hvorvidt Madammens Mand Materialhandleren er Materialist eller ikke, den i 1824 af Lægen Howitz førte Strid med Mynster, A. S. Ørsted, P. Hjort og flere om Viljens Frihed; den endte med, at Howitz af Modstanderne stempledes som Materialist, hvad han energisk frabad sig.

Slet saa harmløse Bagateller, som en senere Eftertid har villet gøre dem til, er de heibergske Vaudeviller altsaa ikke. De er tværtimod skrevne af en Mand, der havde en bestemt Mening om Tingene, og som skrev dem for ogsaa ad denne Vej at faa sin Mening frem. Det vilde derfor ikke være underligt, om de i en Tid, da adskillig smaaaborgerlig Tankegang raadede i Livet, megen Højtidelighed i Litteraturen og paa Teatret, havde kunnet virke frigørende paa unge Sjæle og bidrage til, at Nationen fandt sig selv i et lille Smil.

At dette ogsaa var Tilfældet, har vi Orla Lehmanns Ord for i hans Erindringer.